

УДК 342.951: 351.82

В. С. Селюков*orcid.org/0000-0002-6690-6484**кандидат юридичних наук, доцент,**доцент кафедри поліцейської діяльності та публічного адміністрування факультету № 3**Харківського національного університету внутрішніх справ*

ХАРАКТЕРИСТИКА ВИЩИХ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ЯК СУБ'ЄКТІВ КІНОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Кінологічне забезпечення правоохоронної діяльності беззаперечно є об'єктом адміністративно-правового регулювання, про що попередньо вже йшла мова. А як зазначає С.М. Алфьоров, для адміністративного права характерна велика кількість суб'єктів з різними повноваженнями, структурою і правовими характеристиками [3, с. 27]. Різноманітність суб'єктів кінологічного забезпечення викликана певною специфікою такої діяльності, а також те що воно є частиною правоохоронної діяльності, яка в свою чергу здійснюється без перебільшень великою кількістю суб'єктів. До системи суб'єктів належать як фізичні та юридичні особи, так і держава в особі посадових осіб та органів, які наділені відповідними повноваженнями.

Крім того, варто нагадати, що існуючих класифікацій суб'єктів адміністративно-правових відносин дуже багато, і кожна з них по-своєму визначає ту або іншу систему суб'єктів. Але є для усіх класифікацій спільний критерій та розділення суб'єктів на державні (загальні та спеціальні) та недержавні суб'єкти. Так в рамках даного розділу пропонується зупинитися на загальних суб'єктах управління кінологічним забезпеченням правоохоронної діяльності.

Суб'єктами, які у своїй діяльності визначають і формують державну політику та стратегії розвитку певної галузі, тобто загальними державними суб'єктами є Президент України, Верховна Рада України та Кабінет Міністрів України. Вони під час здійснення власних повноважень опосередковано реалізують повноваження і у сфері кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності [13]. Тобто, здійснення повноважень, які спрямовані на упорядкування та організацію кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності для суб'єктів загальної компетенції не характерне. Натомість, вони визначають загальний вектор, спрямованість усієї державної політики, а також окремих її напрямів, в тому числі і правоохоронної діяльності. Це в свою чергу стає підґрунтям для формування змісту власної діяльності іншими суб'єктами. Особливістю цих суб'єктів є також те, що вони наділені найвищим ступенем владних повноважень, тобто їх рішення здебільшого не потребують іншого окрім нормативного підґрунтя.

Адміністративна правосуб'єктність вищих органів державної влади проявляється у їх правах, тобто у тих можливостях якими вони наділені нормативно. З цього виходить, що аналіз повноважень Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України у будь-якій сфері суспільних відносин варто здійснювати саме через призму їх функцій, завдань та компетентності ззагалі.

Слушною є думка О.М. Музичука, який наголошує, що під правовим статусом суб'єкта адміністративно-правових відносин розуміє систему закріплених у нормативно-правових актах ознак, які визначають його роль, місце та призначення у системі правовідносин, вказують на його відмінність від інших суб'єктів та порядок взаємовідносин між ними [12; 31, с. 262]. Тож характеризуючи суб'єктів кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності варто звертати увагу на можливості їх впливу на відносини, що виникають у сфері управління кінологічним забезпеченням правоохоронної діяльності.

Починаючи аналіз повноважень президента у сфері кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності, варто відмітити, що характерною особливістю суб'єктів загальної компетенції, те що вони тією або іншою мірою здатні чинити управлінський та організаційний вплив на усі сфері суспільного життя в Україні. Саме ця ознака виділяє Президента України, Верховну Раду та Кабінет Міністрів в особливу групу суб'єктів.

Роль Президента України у здійсненні державної влади в Україні за останні 20 років дещо змінювалася: збільшувались або зменшувались його повноваження у сфері виконавчої влади, повноваження щодо формування державних структур та здійснення контрольної діяльності, але з впевненістю можна говорити про те, що президент відіграє одну з ключових ролей у процесі формування та розвитку системи управління в державі [18; 19; 20]. Перелік повноважень Президента України дає підстави погодитися з пропонованим у юридичній літературі визначенням ролі Президента як носія виконавчої влади [30, с. 41] (щоправда, з єдиним уточненням: йдеться про носія не взагалі влади, а повноважень відповідної гілки влади) на про-

тивагу безпідставному визначенню його деякими фахівцями як власне органу виконавчої влади” [1, с. 210; 10, с. 68-69]. Однак узагальненою та юридично правильною все ж таки є думка щодо того, що Президент України не відноситься до жодної з гілок влади, а виступає відокремленим суб’єктом, який здебільшого має бути з’єднуючою ланкою між усіма гілками влади як центр, що налагодить і скоординує спільні зусилля [9]. Отож, повноваження Президента України варто розглядати у декількох площинах: щодо формування державної політики у сфері правоохоронної діяльності; контрольні повноваження; щодо формування та впливу на окремі державні інституції, які виступають суб’єктами кінологічного забезпечення. Спробуймо об’єднати ці аспекти для більш компактного та змістовного викладення матеріалу.

Конституція України у ст. 102 проголошує, що Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина [8]. Гарантування прав та свобод людини та громадянина є існування системи умов, засобів та ефективних юридичних та управлінських механізмів забезпечення належної реалізації громадянами своїх прав і свобод [4]. Правоохоронна діяльність, як вже наголошувалося у широкому її розумінні, також передбачає забезпечення можливостей для реалізації усім населенням їх прав та свобод у повній мірі. Кінологічне забезпечення у свою чергу, маючи пряме відношення до правоохоронної діяльності опосередковано створює умови для нормального функціонування правоохоронної системи і в цьому напрямі. Отож, роль Президента України як гаранта – є визначальною тезою щодо його впливу на управлінські відносини у державі. Однак не варто забувати, що адміністративно-правовий статус є сукупністю прав та обов’язків суб’єкта.

Так, відповідно до ст. 106 Конституції України Президент України наділений повноваженнями, серед яких можна виокремити ті, що мають відношення до кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності [8]. Усі повноваження можна згрупувати в окремі групи, виділивши при цьому функції Президента України у сфері кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності. Варто виділити наступні функції: *забезпечувальна*, яка полягає у тому, що Президент України гарантуючи та забезпечуючи національну безпеку, гарантує і забезпечує публічну безпеку, яка є частиною національної, а публічна – є метою кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності; *нормотворча*, під якою розуміється можливість впливати на законодавчий процес (пп. 29-30 ст. 106 Конституції України), чим в свою чергу чинить управлінський вплив на будь-

які відносини, що можуть бути регламентовані законодавством, а крім того, може призупиняти акти Кабінету Міністрів України, а також видавати власні укази та розпорядження, в тому числі у сфері правоохоронної діяльності, частиною якої є кінологічна; *організуюча*, яка охоплює повноваження щодо формування участі Президента України у формуванні персонального складу органів та служб, що мають відношення до правоохоронної діяльності та кінологічного забезпечення. І ще одну функцію вдало виділяє А.М. Подоляка, який констатує, що Президент України затверджує і контролює виконання комплексних цільових програм боротьби зі злочинністю, програм профілактики злочинності, видає укази стосовно організації охорони громадського порядку [15, с. 43] тим самим реалізуючи координаційно контролюючий вплив на суспільні відносини у сфері кінологічного забезпечення в тому числі. Функція *контролю* прямо передбачена ст. 3 Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України»: «координація та здійснення контролю за діяльністю органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони у мирний час, ... в умовах воєнного або надзвичайного стану та при виникненні кризових ситуацій, що загрожують національній безпеці України» [27]. Президент України формує персональний склад Ради національної безпеки та оборони, а також є її головою. Саме в рамках діяльності цього органу проявляється основна маса координуючого, контролюючого та регуляторного впливу Президента України на суспільні відносини в державі.

Аналізуючи наведені повноваження та функції Президента України, варто наголосити, що ключовими з них щодо кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності є нормотворча, контрольна та організуюча.

Також не зайвим буде звернути увагу на думку Н.О. Рибалка, що наголошує та тому, що Президент України є органом державної влади [28]. В якійсь мірі можливо з цим погодитись з огляду на те, що діяльність Президента України є результатом діяльності не тільки однієї людини, а цілого механізму, який забезпечує професійну, ефективну реалізацію Президентом України його функцій. Таким механізмом є функціонування офісу Президента України [26], як допоміжної ланки системи реалізації президентських повноважень.

Отож, Президент України беззаперечно виступає суб’єктом управління кінологічним забезпеченням правоохоронної діяльності. Це пояснюється в першу чергу тим, що, по-перше, він є гарантом прав і свобод громадян (їх забезпечення є завданням кінологічної діяльності), по-друге, він забезпечує національну безпеку, що охоплює велику кількість суспільних відносин у сфері підтримання усіх видів безпеки, що характерне і для підроз-

ділів кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності. Крім цього, важливим аспектом впливу Президента України на усю систему суб'єктів кінологічного забезпечення є можливість участі у законодавчому процесі. Закони України в основному і визначають політику держави, напрямки та стратегії її розвитку в напрямку правоохоронної діяльності.

Досліджуючи статус Верховної Ради України, як одного із суб'єктів кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності доречною є думка В. Авер'янова, який стверджує, що свою діяльність Верховна Рада України реалізує без будь-яких вказівок, безпосередньо на підставі Конституції і законів України, в межах власної компетенції щодо будь-яких об'єктів контролю – за виключенням судів та правоохоронних органів при провадженні оперативно-розшукової роботи, досудового слідства, здійснення правосуддя за окремими справами [2, с. 365]. Таким чином, Верховна Рада є самостійним та неупередженим органом державної влади, єдиним в Україні законодавчим органом, який компетентний формувати державну політику у сфері правоохоронної діяльності (у тому числі її кінологічного забезпечення) та реалізовувати координаційну функцію, щодо діяльності іншим суб'єктів кінологічного забезпечення у цій сфері, виступаючи таким чином гарантом створення нормативно-правового підґрунтя для її функціонування та визначаючи шляхи оптимізації законодавства. Тому, головною функцією Верховної Ради України, яка робить останню суб'єктом будь-яких відносин в країні є створення законів, тобто законодавча функція. Верховна Рада України – це загальнодержавний представницький орган, головна функція якого в системі розподілу влад полягає у здійсненні законодавчої влади [16, с. 111].

Давайте більш детально зупинимося на повноваженнях Верховної Ради аби більш повно дослідити управлінський вплив, який вона може чинити на кінологічне забезпечення правоохоронної діяльності. Необхідно розпочати з того, що кінологічне забезпечення правоохоронної діяльності є складовою останньої, що дає можливість оцінити управлінський вплив суб'єктів кінологічного забезпечення через вплив на правоохоронну діяльність взагалі.

Тож, відповідно до ст. 85 Конституції України, до повноважень у сфері правоохоронної діяльності, а відтак і її кінологічного забезпечення належить: прийняття законів; затвердження Державного бюджету України та внесення змін до нього, контроль за виконанням Державного бюджету України, прийняття рішення щодо звіту про його виконання; визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики; затвердження загальнодержавних програм економічного, науково-технічного,

соціального, національно-культурного розвитку, охорони довкілля; оголошення за поданням Президента України стану війни і укладення миру, схвалення рішення Президента України про використання Збройних Сил України та інших військових формувань у разі збройної агресії проти України; розгляд і прийняття рішення щодо схвалення Програми діяльності Кабінету Міністрів України; призначення за поданням Президента України Прем'єр-міністра України, Міністра оборони України, Міністра закордонних справ України, призначення за поданням Прем'єр-міністра України інших членів Кабінету Міністрів України, Голови Антимонопольного комітету України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Голови Фонду державного майна України, звільнення зазначених осіб з посад, вирішення питання про відставку Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України; призначення на посаду та звільнення з посади за поданням Президента України Голови Служби безпеки України; здійснення контролю за діяльністю Кабінету Міністрів України; затвердження загальної структури, чисельності, визначення функцій Служби безпеки України, Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також Міністерства внутрішніх справ України; схвалення рішення про надання військової допомоги іншим державам, про направлення підрозділів Збройних Сил України до іншої держави чи про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України; надання законом згоди на обов'язковість міжнародних договорів України та денонсація міжнародних договорів України; здійснення парламентського контролю [8].

Серед наведених повноважень Верховної Ради України у сфері кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності можливо виділити окремі однорідні групи, тобто визначити певні функції. По-перше, до них варто віднести *законодавчу* функцію, яка явно є визначальною для будь-якого напрямку правоохоронної діяльності, адже остання бере свій початок саме з законодавчого підґрунтя. Такими законами, що регламентують діяльність у сфері кінологічного забезпечення є закону про усіх державних суб'єктів кінологічного забезпечення, які визначають їх завдання та повноваження, що в свою чергу впливає на зміст, форму та способи використання службових собак у службовій діяльності. Для прикладу можна назвати Митний кодекс України, а точніше ст. 324, яка визначає службових собак як один із засобів, який можна використовувати для здійснення митного контролю [11]. Крім того, існує ряд законів, які регламентують порядок догляду та поводження з собаками: «Про ветеринарну медицину» та «Про захист тварин від жорстокого поводжен-

ня»[17; 24]. Також, законодавством врегульовано процес створення та діяльності громадських організацій, в тому числі кінологічної спрямованості [21]. Також до законодавчої функція варто віднести повноваження щодо ратифікації та денонсації міжнародних договорів.

По-друге, це *кадрова та фінансова* функція які полягають в установчих повноваженнях Верховної Ради України щодо призначення певного кола суб'єктів, що тим чи іншим чином належать до суб'єктів управління у сфері кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності, серед яких голова Служби Безпеки України, склад уряду. Також кадрова функція передбачає затвердження загальної структури, чисельності, визначення функцій окремих правоохоронних органів. Фінансова функція проявляється у діяльності щодо затвердження Державного бюджету України та контролю за його виконанням.

Наступною є контрольна функція парламенту, яка реалізовується шляхом створення відповідних органів. Так контроль за використанням коштів Державного бюджету, що виділяються на потреби кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності, здійснює Рахункова палата. Контроль за дотриманням прав і свобод людини – Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, який контролює діяльність щодо підстав та порядку застосування службових собак як спеціальних засобів до окремих громадян [14, 239-240]. Парламент здійснює контрольну діяльність по відношенню до уряду, що також має відношення до процесу кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності. Саме система виконавчих органів є безпосереднім суб'єктом кінологічного забезпечення.

Природа Верховної Ради України в системі органів державного управління є досить своєрідною, про що наголошують різні науковці [5; 7; 6]. Однак усі одноставно підкреслюють, з цим ми також погоджуємося, що головною функцією Верховної Ради України є законодавча. Діяльність щодо належного законодавчого врегулювання правоохоронної діяльності, порядку застосування і використання службових собак різними органами та службами в Україні потребує удосконалення, адже брак нормативного базису супроводжується низькою ефективністю будь-якої діяльності.

Наступним органом державної влади наділеним повноваженнями у сфері управління кінологічним забезпеченням правоохоронної діяльності є Кабінет Міністрів України. Кабінет Міністрів України є вищим органом виконавчої влади, який у своїй діяльності керується законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради [8]. Важливо наголосити на тому, що саме система нормативно-правових актів, що приймається Президентом України та Верховною Радою є основою для діяльності уряду. Кабінет Мі-

ністрів окрім головної своєї функції – виконавчої, також реалізує власну нормотворчу компетенцію, яка полягає у конкретизації законів. Компетенція Уряду дає можливість визначити його місце в системі органів публічної влади, характер взаємозв'язків з ними (як по «горизонталі», так і по «вертикалі»), порядок вирішення установчих і кадрових питань, особливості юридичної відповідальності [29, с. 162].

Відповідно до статті 116 Конституції України Кабінет Міністрів України має наступні повноваження, які варто віднести до сфери управління кінологічним забезпеченням правоохоронної діяльності: забезпечує державний суверенітет і економічну самостійність України, здійснення внутрішньої і зовнішньої політики держави, виконання Конституції і законів України, актів Президента України; вживає заходів щодо забезпечення прав і свобод людини і громадянина; забезпечує проведення політики у сферах охорони природи, екологічної безпеки і природокористування; розробляє проект закону про Державний бюджет України і забезпечує виконання затвердженого Верховною Радою України Державного бюджету України, подає Верховній Раді України звіт про його виконання; здійснює заходи щодо забезпечення обороноздатності і національної безпеки України, громадського порядку, боротьби зі злочинністю; організовує і забезпечує здійснення митної справи; спрямовує і координує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади; утворює, реорганізовує та ліквідує відповідно до закону міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, діючи в межах коштів, передбачених на утримання органів виконавчої влади; призначає на посади та звільняє з посад за поданням Прем'єр-міністра України керівників центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України [8]. Необхідно додати, що перелік повноважень, що наведені у Конституції України не є вичерпним і значно розширюється в законі України «Про Кабінет Міністрів України». Цей закон об'єднує усі повноваження у певні групи в залежності від сфери суспільних відносин, на яку вони спрямовані. Серед них варто виділити ті, що чинять управлінський вплив на систему кінологічного забезпечення, а саме: у сфері охорони навколишнього природного середовища це здійснення державного управління у сфері тваринного світу; у сферах правової політики, законності, забезпечення прав і свобод людини та громадянина – контрольні повноваження та повноваження із забезпечення діяльності підпорядкованих структур; у сфері національної безпеки та обороноздатності – заходи щодо забезпечення обороноздатності країни, охорони та захисту кордону та території України, а також повноваження щодо розробки та затвердження

державних програм з питань національної безпеки; у сфері вдосконалення державного управління та державної служби – здійснює кадрові та організаційні повноваження [25].

Приймаючи сказане до уваги варто підкреслити, що серед функції Уряду у сфері кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності головною є *виконавчо-розпорядча* функції, яка полягає в тому, що діяльність Кабінету Міністрів України спрямована на реалізацію тих норм, які містяться в законах України, тобто їх виконання, з можливістю прийняття нормативно-правових актів, що конкретизують їх. Урядом прийнято ряд положень щодо повноважень інших суб'єктів кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності, що безпосередньо відображається і на процесі самого кінологічного забезпечення. Для прикладу, можна навести Положення про Національну поліцію [23], Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій [22] та ін. Наступною є *функція управління*, яка передбачає «вертикальний» вплив на усі органи виконавчої влади, що підпорядковуються Урядові, до яких належать більшість суб'єктів кінологічного забезпечення. *Фінансова функція* розуміється як діяльність пов'язана з розробкою та виконанням Державного бюджету, одним з пунктів якого є фінансування суб'єктів правоохоронної діяльності, а в тому числі і кінологічних підрозділів. *Контрольна функція* притаманна будь-якому суб'єкту, який уповноважений здійснювати управління в тій чи іншій сферах суспільних відносин, так і Кабінет Міністрів України наділений контрольними повноваженнями щодо підпорядкованих суб'єктів. Також, доречним буде виокремити функцію *стратегічного планування*, що виражається у прийнятті загальнодержавних програм подальшого розвитку та удосконалення. Ці програми або стратегії визначають напрямки майбутньої діяльності органів державної влади.

Як висновок варто констатувати, що для вищих органів державної влади, а саме: Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України, характерні схожі функції – нормотворча, контролю, кадрова. Так, важко говорити саме про вплив цих органів на безпосередню діяльність у досліджуваній сфері, але не варто забувати, що діяльність щодо кінологічного забезпечення чітко врегульована нормами права, творцями яких і є вищерозглянуті суб'єкти. Крім того, більшість суб'єктів кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності є державними органами, що у більшій своїй частині відносять кінологічне забезпечення до складу системи елементів державного механізму здійснення правоохоронної діяльності, а президент, парламент та уряд у ньому посідають провідні місця. Отож, зладжене функціонування та ефективна діяльність

кожного суб'єкта загальної компетенції є запорукою якісного здійснення повноважень іншими суб'єктами кінологічного забезпечення.

Література

1. Адміністративне право України. Академічний курс / [редкол. : Авер'янов В. Б. та ін.]. Київ : Юридична думка, 2007. Т. 1 : Загальна частина. 592 с.
2. Адміністративне право України: академ. курс: підруч. для студ. юрид. спец. ВНЗ / НАН України; Інститут держави і права ім. В.М. Корецького, В. Б. Авер'янов (відп. ред.). К.: Юридична думка, 2007. Т. 1: Загальна частина. 591 с.
3. Алфьоров С. М. Адміністративне право. Загальна частина. Навч. посіб. / С. М. Алфьоров, С. В. Ващенко, М. М. Долгополова, А. П. Купін. К.: Центр учбової літератури, 2011. – 216 с.
4. Галунько В. М. Правознавство: навч. метод. посіб. / В. М. Галунько, В. В. Зубенко, М. М. Новікова, В. М. Стратонов / за заг. ред. В. М. Стратонова. Херсон: Грін Д. С., 2015. 320 с. URL: <http://ekhsuir.kspu.edu/xmlui/bitstream/handle/123456789/2829/10.pdf?sequence=1&isAllowed=y>.
5. Державне управління : навч. посіб. / [А. Ф. Мельник, О. Ю. Оболенський, А. Ю. Васіна, Л. Ю. Гордієнко]; за ред. А. Ф. Мельник. К.: Знання-Прес, 2003. 343 с.
6. Державне управління в Україні: наукові, правові, кадрові та організаційні засади : навч. посіб. / за заг. ред. Н. Р. Нижник, В. М. Олуйка. Львів : Вид-во Нац. ун-ту «Львів. політехніка», 2002. 352 с.
7. Державне управління: теорія і практика: монографія / В. Б. Авер'янов, В. В. Цветков, В. М. Шаповал та ін.; за ред. В. Б. Авер'янова. К.: Юрінком Інтер, 1998. – 431 с.
8. Конституція України від від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
9. Кузнєцова О. В. Взаємодія інституту президентства з іншими гілками влади (на прикладі України, Росії та Білорусі). *Гілея : науковий вісник*. 2011 № 45. URL: <http://gileya.org/download.php?id=61>.
10. Мацелик Т. О. Президент України як суб'єкт адміністративного права. *Вісник Академії митної служби України. Сер.: Право*. 2011. № 2. С. 68-72.
11. Митний кодекс України від 13.03.2012 № 4495-VI URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.
12. Музичук О. М. Уточнення сутності категорії «правовий статус» суб'єкта адміністративно-правових відносин та його елементного складу. *Форум права*. 2008. № 1. С. 316–321.
13. Панова О. О. Вищі органи державної влади як суб'єкти забезпечення публічної безпеки. *Науково-теоретичні аспекти вирішення глобальних проблем сучасності* : матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Дніпро, 20–21 квітня 2018 року). Дніпро: НО «Відкрите суспільство». С. 95–98.
14. Пашинський В. І. Верховна Рада України в системі суб'єктів забезпечення оборони держави. *Вісник НТУУ «КПІ» Політологія. Соціологія. Право*. 2017. № 1/2 (33/34). С. 238-241.
15. Подоляка А. М. Адміністративно-правове регулювання охорони громадського порядку в Україні : дис. ... д-ра юрид. наук :12.00.07. Київ, 2009. 381 с.
16. Политическая энциклопедия : в 2-х т. / рук. проекта Г. Ю. Семигин. М.: Моск. школа полит. исследований, 2000. Т. 2. 290 с.
17. Про ветеринарну медицину: Закон України від 25.06.1992 № 2498-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2498-12>.

18. Про відновлення дії окремих положень Конституції України: закон України від 21.02.2014 № 742-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/742-18>

19. Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя) закон України від 02.06.2016 № 1401-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1401-19>.

20. Про внесення змін до Конституції України (щодо стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору) закон України від 07.02.2019 № 2680-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2680-19>.

21. Про громадські об'єднання: закон України від 22.03.2012 № 4572-VI URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4572-17>.

22. Про затвердження Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій: постанова Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1052. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1052-2015-%D0%BF>.

23. Про затвердження Положення про Національну поліцію: постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 877 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/877-2015-%D0%BF>.

24. Про захист тварин від жорстокого поводження: Закон України від 21.02.2006 № 3447-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3447-15/ed20200213>.

25. Про Кабінет Міністрів України: Закон України від 27.02.2014 № 794-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18>.

26. Про Положення про Офіс Президента України: указ Президента України від 25.06.2019 № 436/2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436/2019>.

27. Про Раду національної безпеки і оборони України: Закон України від 05.03.1998 № 183/98-ВР URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/183/98-%D0%B2%D1%80>.

28. Рибалка Н. О. Адміністративно-правові аспекти діяльності Президента України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук зі спец. 12.00.07. Київ, 2009. 20 с.

29. Совгира О. В. Загальні питання компетенції Кабінету Міністрів України: конституційно-правовий аспект. *Вісник Вищої ради юстиції*. 2011. № 4 (8). С. 155-162.

30. Шаповал В. М. Президент України і виконавча влада. Виконавча влада і адміністративне право ; за заг. ред. Авер'янова В. Б. Київ : Ін-Юре, 2002. 668 с.

31. Шиленко М.В. Адміністративно-правовий статус суб'єктів публічної адміністрації, які здійснюють охорону суб'єктів малого підприємництва. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*, 2013. Серія ПРАВО. Випуск 22. Частина I. Том 2. С. 261-265.

Анотація

Селюков В. С. Характеристика вищих органів державної влади як суб'єктів кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності. – Стаття.

Адміністративна правосуб'єктність вищих органів державної влади проявляється у їх правах, тобто у тих можливостях якими вони наділені нормативно. З цього виходить, що аналіз повноважень Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України у будь-якій сфері суспільних відносин варто здійснювати саме через призму їх функцій, завдань та компетентності взагалі.

Поняття кінологічного забезпечення передбачає значно велику кількість суб'єктів реалізації власних повноважень і в напрямку кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності. У статті

вироблено науковий погляд на поняття суб'єктів кінологічного забезпечення; Президента України, Верховну Раду України та Кабінет Міністрів України виділено в окрему групу суб'єктів, що пояснюється особливостями їх функцій та повноважень.

Серед функцій Президента України у сфері кінологічного забезпечення варто виділити забезпечувальну, нормотворчу, організуючу та контрольні функції. Три останні визначено головними з точки зору значимості діяльності для кінологічних підрозділів різних служб.

Український парламент, Верховна Рада України, – є єдиним законодавчим органом України, який компетентний формувати державну політику у сфері правоохоронної діяльності (у тому числі її кінологічного забезпечення) та здійснювати координаційну діяльність відносно будь-яких органів влади та інших суб'єктів. Верховна Рада визначається в даній ситуації гарантом формування нормативно-правового підґрунтя для її функціонування та визначаючи шляхи оптимізації законодавства. Так, охарактеризовано повноваження парламенту в контексті того, що він є провідним нормотворчим органом у сфері кінологічної та правоохоронної діяльності.

Поряд із цим окреслено і адміністративно-правовий статус Кабінету міністрів України, а саме визначено основні функції у сфері кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності: виконавчо-розпорядча; управлінська; контрольна; фінансова; та функція стратегічного планування.

Отож, у статті проаналізовано зміст повноважень центральних органів влади з точки зору їх діяльності щодо кінологічного забезпечення правоохоронної діяльності в Україні.

Ключові слова: кінологічне забезпечення, службова кінологія, службовий собака, К9, суб'єкт кінологічної діяльності, поняття кінологічного забезпечення.

Summary

Seliukov V. S. Characteristics of higher state authorities as subjects of cynological support of law enforcement activities. – Article.

The administrative legal personality of the highest bodies of state power is manifested in their rights, ie in the opportunities they are endowed with by law. It follows that the analysis of the powers of the President of Ukraine, the Verkhovna Rada of Ukraine and the Cabinet of Ministers of Ukraine in any sphere of public relations should be carried out precisely through the prism of their functions, tasks and competencies in general.

The concept of canine support provides a significant number of subjects to exercise their powers and in the direction of canine support of law enforcement. The article develops a scientific view of the concept of the subjects of canine support; The President of Ukraine, the Verkhovna Rada of Ukraine and the Cabinet of Ministers of Ukraine have been separated into a separate group of entities, which is explained by the peculiarities of their functions and powers.

Among the functions of the President of Ukraine in the field of dog support should be highlighted security, rule-making, organizing and control functions. The last three are identified as the main in terms of the importance of activities for canine units of different services.

The Ukrainian Parliament, the Verkhovna Rada of Ukraine, is the only legislative body of Ukraine that is competent to formulate state policy in the field of law enforcement (including its dog support) and to coordinate activities with any government and other entities. In

this situation, the Verkhovna Rada is determined by the guarantor of the formation of the legal basis for its functioning and determining ways to optimize legislation. Thus, the powers of the parliament are described in the context of the fact that it is the leading rule-making body in the field of cynology and law enforcement.

Along with this, the administrative and legal status of the Cabinet of Ministers of Ukraine is outlined, namely the main functions in the field of cynological support of

law enforcement activities are determined: executive and administrative; managerial; control; financial; and the strategic planning function.

Thus, the article analyzes the content of the powers of central authorities in terms of their activities in relation to the cynological support of law enforcement in Ukraine.

Key words: cynological support, service cynology, service dog, K9, subject of cynological activity, concept of cynological support.